

Sygn. akt II K 566/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniach 15.10.2012r., 10.04.2013r., 16.05.2013r., 01.08.2013r., 19.08.2013r., 14.10.2013r.

s p r a w y : J. S.

syna S. i D. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 czerwca 2011 roku, w K. przy ul. (...) przechowywał tytoń do palenia w ilości 87,759 kilogramów o wartości rynkowej 39.775 złotych stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 63 kks, to jest tytoń pochodzący z nieznanego źródła, oznaczony nieprawidłowo w szczególności bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy oraz bez nadrukowanej ceny na opakowaniu przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 46.460 złotych

to jest o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s.

I. Uznaje oskarżonego **J. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s. i za to na podstawie cytowanego przepisu wymierza mu karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 49 § 3 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci tytoniu w ilości 87,759 kilograma znajdującego się w magazynie Izby Celnej w L., zarządzając jego zniszczenie;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2011 roku funkcjonariusze policji T. B. i A. S. dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych należących do J. S., znajdujących się w K. przy ul. (...). W wyniku tego przeszukania funkcjonariusze ci ujawnili 7 sztuk worków plastikowych, zawierających susz koloru brązowego o wadze 87,759 kilogramów.

dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych k. 7-9, protokół przeważenia k. 21,

W toku postępowania ustalono, iż znajdujący się w workach susz stanowił tytoń inaczej podzielony, nadający się do palenia (tytoń do palenia), który jest wyrobem akcyzowym podlegającym przepisom ustawy o podatku akcyzowym. Tytoń ten nie posiadał nazwy, polskich znaków akcyzy oraz nie miał nadrukowanej ceny. Źródło pochodzenia tego tytoniu nie zostało ustalone. Wartość rynkowa tytoniu została ustalona na kwotę 39.775 złotych, zaś wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 46.460 złotych.

dowód: sprawozdanie z badań Izby Celnej w B.Wydziału Laboratorium Celnego k.45-46,opinia uzupełniająca k. 154-155,wyliczenie wartości k.27,

Oskarżony J. S.był karany sędownie. Oskarżony jest żonaty, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest rzeźnikiem, nie pracuje, jest zarejestrowany jako bezrobotny w PUP bez prawa do zasiłku, utrzymuje się zasiłku otrzymywanego z opieki społecznej. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.

dowód: dane o karalności k.137-138, wyjaśnienia oskarżonego k. 28-30, 76,

J. S., słuchany w postępowaniu przygotowawczym, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w sierpniu 2010 r. znalazł zatrzymany u niego tytoń na śmietniku, obok stadionu miejskiego w K.. Oskarżony podał, iż zakupił worki, do których zapakował tytoń, a następnie zawiózł je do swojego miejsca zamieszkania. J. S.stwierdził, iż tytoń ten nie służył do palenia, bowiem zrobił z niego „skręta” i próbował go wypalić, jednakże było to niemożliwe, bo tytoń strasznie śmierdział i piekł. Oskarżony oświadczył, iż uznał, że jest to tytoń szklarniowy i zabrał go w celu podlewania działki przeciw mszycom i innemu robactwu.

Słuchany w toku rozprawy oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.13, 28-30, 76,

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany przez Sąd gruntownej i wszechstronnej analizie, stworzył niepodważalną podstawę do stwierdzenia sprawstwa, jak i winy oskarżonego J. S.w zakresie przypisanego mu czynu.

W świetle treści protokołu przeszukania dokonanego w pomieszczeniach mieszkalnych J. S.bezsporne jest, iż oskarżony w dniu 14 czerwca 2011 r. przechowywał w swoim mieszkaniu tytoń w ilości 87,759 kilogramów. Dowód ten Sąd uznał za w pełni wiarygodny. Faktu tego nie kwestionował też sam oskarżony. Z kolei z treści opinii Laboratorium Celnego Izby Celnej w B.wynika, iż tytoń ten stanowił tytoń inaczej podzielony, nadający się do palenia (tytoń do palenia), który jest wyrobem akcyzowym podlegającym przepisom ustawy o podatku akcyzowym. Zdaniem Sądu, opinia powyższa, zarówno główna, jak też uzupełniająca, jest miarodajna, pełna, spójna i wyczerpująca. Została ona sporządzona w sposób profesjonalny, jasny, wewnętrznie niesprzeczny oraz naukowo i logicznie uzasadniony. Dokonane w tejże opinii oceny oraz wyprowadzone wnioski są, według Sądu, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz wskazaniami wiedzy, jak również są uzasadnione w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Dokonując analizy wyjaśnień oskarżonego J. S.Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w części dotyczącej sposobu, w jaki oskarżony wszedł w posiadanie zabezpieczonego u niego tytoniu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie potwierdzają bowiem świadkowie w osobach K. W. (1), S. W., T. S. (1), A. J., G. G., J. W.i K. W. (2). Wszyscy wymienieni świadkowie zeznali, iż widzieli wysypany na śmietniku obok stadionu miejskiego w K.tytoń oraz oskarżonego, który część tego tytoniu zabrał. Zdaniem Sądu, zeznania wymienionych świadków w opisanym zakresie należy uznać za wiarygodne. Brak jest bowiem dowodów pozwalających na zakwestionowanie relacji oskarżonego oraz wskazanych wyżej świadków w przedstawionym powyżej fragmencie.

Jako niewiarygodne natomiast uznał Sąd wyjaśnienia oskarżonego, z których wynika, że przechowywany przez niego tytoń był tytoniem szklarniowym, nie nadawał się do palenia oraz, iż oskarżony nie posiadał świadomości, że ten tytoń stanowi wyrób akcyzowy. W ocenie Sądu, J. S.składając takie wyjaśnienia podawał nieprawdę, zaś jego celem było uchronienie się od grożącej mu odpowiedzialności karnej. Takie wyjaśnienia oskarżonego, w ocenie Sądu, stanowią wyraz przyjętej przez J. S.linii obrony, za pomocą której stara się przekonać Sąd o swojej niewinności, mając świadomość grożącej mu kary. Zaprezentowanej przez oskarżonego wersji zdarzenia przeczy bowiem opinia sporządzona przez Laboratorium Celne Izby Celnej w B.. O tym, że oskarżony J. S.miał świadomość, iż przedmiotowy

tytoń stanowi wyrób akcyzowy upewnia też Sąd jego wygląd. Z opinii Laboratorium Celnego wynika, że były to drobne fragmenty liści tytoniu barwy brązowej. Wygląd tego tytoniu nie wskazywał na jakiegokolwiek uszkodzenia biologiczne, chemiczne czy zarażenie pleśnią. Nie był on zawilgocony, zmurszały, zbutwiały czy przemarznięty, nie zawierał zanieczyszczeń. Badane próbki tytoniu były jednorodne, miały cechy właściwe dla tego rodzaju wyrobu tytoniowego. Zapach był właściwy dla tytoniu wędzonego. Zważywszy zatem na wygląd tego tytoniu, zdaniem Sądu, nie może się ostać jako prawdziwe twierdzenie oskarżonego, iż nie wiedział on, że jest to tytoń do palenia i traktował go jako tytoń „szklarniowy”. W tym miejscu stwierdzić należy, iż produkt o nazwie „tytoń szklarniowy” nie istnieje w obrocie handlowym. Metoda, o której wyjaśniał oskarżony tj. opryskiwania roślin zarażonych mszycą stanowi natomiast domowy sposób zwalczania szkodników i stosuje się w nim tytoń do palenia, a nie jakiś specjalny gatunek tytoniu przeznaczony li tylko do tego celu. Ponadto, co należy podkreślić, z wyjaśnień świadka M. B. wynika, że od J. S. otrzymał on oraz K. M. jeden worek takiego tytoniu, przy czym tytoń ten wraz z K. M. palili (dowód k.18). Taką relację świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodną. Godziło się w tym miejscu zauważyć, iż M. B. był słuchany jako podejrzany o popełnienie zupełnie innego czynu. W toku tego przesłuchania jedynie marginalnie świadek ten wypowiedział się w przedmiocie tytoniu otrzymanego od J. S.. Okoliczności te nie miały żadnego znaczenia dla prowadzonej przeciwko M. B. sprawy. Wszystko to upewnia Sąd o prawdziwości relacji przedstawionej przez M. B.. Skoro zatem oskarżony przekazał tytoń M. B. i K. M., aby ci go palili, to niewątpliwie wiedział, że stanowi on tytoń do palenia, zaś wersja o niemożliwości jego palenia jest nieprawdziwa i została przygotowana przez J. S. tylko w celu uchronienia go przez odpowiedzialnością karno-skarbową. Wprawdzie świadek K. M. zeznał, iż przekazany przez oskarżonego tytoń służył mu podlewanie ogródka, jednakże w ocenie Sądu zeznania te są nieprawdziwe. Przede wszystkim są one sprzeczne z uznaną przez Sąd za wiarygodną relacją, jaką złożył w tym zakresie M. B.. Ponadto K. M. jest znajomym oskarżonego i składając tej treści zeznania w toku rozprawy niewątpliwie chciał pomóc J. S. w uniknięciu kary za popełnienia przestępstwa skarbowego.

Za niewiarygodne też uznał Sąd zeznania świadków: K. W. (1), S. W., T. S. (1), A. J., G. G., J. W., S. S. (3), K. W. (2), T. S. (2) i J. S. (2) w takim zakresie, w jakim zeznali oni, iż tytoń nie nadawał się do palenia oraz służył oskarżonemu w celu podlewania ogródka. Przede wszystkim osoby te nie są ekspertami w zakresie ustalenia czy tytoń jest wyrobem akcyzowym czy też nim nie jest. Nadto wszyscy ci świadkowie są znajomymi oskarżonego i niewątpliwie są zainteresowani w korzystnym dla oskarżonego rozstrzygnięciu sprawy. Poza tym, analizując treść zeznań wszystkich powyższych świadków, Sąd doszedł do przekonania, iż relacje te są zbieżne i to w sposób bardzo charakterystyczny, co wskazuje na wcześniejsze uzgodnienie przez świadków treści swoich zeznań. Wszystkie te okoliczności sprawiły, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom wskazanych wyżej świadków w opisanym zakresie.

Nie budzi natomiast wątpliwości co do swojej wiarygodności pozostały materiał dowodowy w postaci protokołu przeważenia tytoniu, wyliczenia jego wartości oraz danych o karalności oskarżonego, których nie sposób kwestionować.

Przestępstwo skarbowe stypizowane w art. 65 k.k.s. jest potocznie nazywane paserstwem akcyzowym i polega m.in. na przechowywaniu wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego m.in. w art. 63 k.k.s. W grę wchodzi tu wyroby akcyzowe np. nieoznaczone znakami akcyzy, bez nazwy, ceny, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W zależności od wysokości kwoty podatku narażonego na uszczuplenie paserstwo akcyzowe występuje w formie podstawowej (art. 65 § 1) lub uprzywilejowanej (art. 56 § 3). Kryminalizacja obejmuje też winę nieumyślną (art. 65 § 2). Dla przypisania strony podmiotowej paserstwa akcyzowego stypizowanego w art. 65 § 3 k.k.s. konieczne jest stwierdzenie, że sprawca obejmował świadomością i wolą (w postaci chęci lub co najmniej godzenia się) wszystkie elementy strony przedmiotowej tego typu czynu zabronionego. Sprawca musi być zatem świadomy, że swoim zachowaniem dopuszcza się przechowywania wyrobów akcyzowych, wyroby te stanowią przedmiot czynu zabronionego oraz naraża w ten sposób podatek akcyzowy na uszczuplenie. Wszystkie te uwagi odnoszą się do zachowania oskarżonego J. S., który miał pełną świadomość tego, iż przechowywał wyrób akcyzowy – tytoń do palenia, co Sąd rozważył już wyżej. Tym samym oskarżony naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 46.460 złotych. Swoim zachowaniem zatem oskarżony w pełni wyczerpał znamiona art. 63 § 3 k.k.s.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego J. S. za winnego tego, że w dniu 14 czerwca 2011 roku, w K. przy ul. (...) przechowywał tytoń do palenia w ilości 87,759 kilogramów o wartości rynkowej 39.775 złotych, stanowiący przedmiot czynu zabronionego z art. 63 k.k.s., to jest tytoń pochodzący z nieznanego źródła, oznaczony nieprawidłowo, w szczególności bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy oraz bez nadrukowanej ceny na opakowaniu, przez co naraził na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 46.460 złotych, tj. przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s.

Wymierzając oskarżonemu za przypisany mu czyn karę 60 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 60 złotych, Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego. Sąd baczyl też, aby wymierzona oskarżonemu kara była dostosowana do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, stopnia zawinienia, a także, aby wszechstronnie uwzględniała te cele, które stawiane są karze. Przy wymiarze kary Sąd miał również na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, który nie osiąga żadnych dochodów i jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z zasiłku. Sąd uznał, iż zarówno stopień winy, jak też stopień szkodliwości społecznej przestępstwa przypisanego oskarżonemu są przeciętne. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego oraz pobudki jego działania, a mianowicie chęć uzyskania korzyści majątkowej, kosztem uszczuplenia należności podatkowej. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż kara grzywny wymierzona oskarżonemu uświadomi mu naganność tego typu postępowania oraz winna zapobiec popełnianiu przestępstw w przyszłości, jak również spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W oparciu o przepisy przywołane w pkt II części dyspozytywnej wyroku Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci tytoniu w ilości 87,759 kilograma, znajdującego się w magazynie Izby Celnej w L., zarządzając jego zniszczenie.

Wobec sytuacji majątkowej oskarżonego Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolnił J. S. od uiszczenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.